

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Nyikos György ügyvéd (.....) által képviselt (.....) I. r. és (.....) II. r. felperesnek a dr. Csík Noémi ügyvéd (.....) által képviselt (.....) alperes elleni szövetkezeti határozat felülvizsgálata iránti perében a Fővárosi Törvényszék 2014. október 17-én kelt 28.G.42.782/2013/14. számú ítéletével szemben a felperesek fellebbezése folytán - nyilvános tárgyaláson - meghozta az alábbi

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint + ÁFA összegű másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

Az I. r. felperes az alperes tagja, a II. r. felperes állandó használati jog jogosult.

Alperes alapszabályának I.2. pontja határozza meg a lakásszövetkezet tevékenységének célját, az I.3. pontja a lakásszövetkezet tevékenységi körét. A III. 1.1. f) pont szerint a közgyűlés hatáskörébe tartozik a beszámoló és a tárgyévi költségvetés (költségelőirányzat) elfogadása, döntés az adózott eredmény felhasználásáról, illetőleg a veszteség fedezetének forrásáról, szükség esetén a pótbefizetés elrendeléséről. A VII.2. pont úgy rendelkezik, hogy a lakásszövetkezet alaptevékenysége az a tevékenysége, amelyet a fenntartás és felújítás körében ténylegesen felmerült költségeinek figyelembevételével, nem nyereségszerzés céljából végzi saját tulajdona tekintetében.

Az alperes ügyvezető elnöke 2011. március 31-én kelt meghívóval egyebek mellett „1. A 2010. évi gazdálkodás írásos beszámolójának szóbeli kiegészítése. Hozzászólások, vita. Határozathozatal a 2010. évi mérlegbeszámolóról” napirendi ponttal 2011. április 19-én 16.30 órára összehívta az alperes közgyűlését, a közgyűlés határozatképtelensége esetére ugyanezen nap 17.00 órájára a megismételt közgyűlést. A meghívó mellékletét képezte az alperes 2010. évi gazdálkodásáról szóló beszámoló, valamint előterjesztés a 2011. évi költségvetési tervre. Az 1.5. pont a folyószámlák összesített egyenlegét - nyitó egyenleg 2010. január 1-jén 68.836.000 forint, záró egyenleg 2010. december 31-én 76.930.000 forint -, az 1.6. pont a mérleget, az 1.7. pont az eredménykimutatást tartalmazta.

Az alperes a közgyűlés határozatképtelensége folytán 2011. április 19-én megismételt közgyűlést tartott. A közgyűlésen a II. r. felperes jelen volt. Az 1. napirendi pont tárgyalása során az ügyvezető

elnök az írásos beszámolót szóban kiegészítette, a közgyűlésen részt vevők felvetéseire, többek között a II. r. felperesére is nyilatkozott. Ilyen előzmények után a közgyűlés - 56 „igen” szavazattal, 8 „nem” szavazat ellenében, 5 tartózkodás mellett - 1/2011. számú határozatával elfogadta az ügyvezető elnök írásbeli beszámolójában rögzített 2010. évi gazdálkodásról szóló jelentést és ennek szóbeli kiegészítését, egyúttal a felügyelő bizottság írásos beszámolóját tudomásul vette, valamint a 2010. évi mérleget az írásos beszámolóban feltüntetett 102.479 E forint mérlegfőösszeggel, 11.445 E forint tárgyévi eredménnyel jóváhagyta.

A felperesek 2011. június 21-én előterjesztett keresetükben más határozatok mellett a 2011. április 29-én meghozott 1/2011. számú közgyűlési határozat felülvizsgálatát kérték. Előadták, hogy a mérlegfőösszeg nem fogadható el a folyószámlák (üzemi, felújítási), és kötvények, devizaszámla, pénztár nyitó-záró egyenlege nélkül. Az éves beszámoló közgyűlésre az előző éves költségvetéssel azonos szerkezetű beszámolót kell készíteni, ki kell térni az előző közgyűlések határozatainak teljesítésére és értékelni kell.

Az elsőfokú bíróság hiánypótlásra felhívását követően 2011. október 25-én a keresetüket kiegészítették, és megjelölték, hogy a határozat a Ptk. 529. § (1), a 2004. évi CXV. törvény 2. § (1) bekezdésébe és a 15. § (1) bekezdés e) pontjába, a 2006. évi IV. törvény 30. § (5) bekezdésébe, továbbá az alapszabály I. fejezet 2. és 3. pontjába, a III. fejezet 1.1 pont f) pontjába, a VII. fejezet 2. pontjába ütközik. Állították, hogy a közgyűlés nem döntött a 2010. évi adózott eredmény felhasználásáról.

2013. december 2-án arra hivatkoztak, hogy a, kötvények és a devizaszámla kezelés nem felel meg a Ptk. 529. § (1) bekezdésének. A tagok befizetéseinek lekötése bankszámla szerződéssel történhet - elsősorban felújítási célra, másodsorban üzemeltetésre és karbantartásra - kifizetési és átutalási megbízásokkal.

2013. december 13-án keresetüket tovább pontosították. Előadták, hogy a közgyűlés az 1/2011. számú határozattal a beszámolóban rögzített jelentést és annak szóbeli kiegészítését fogadta el, tehát nem magát a beszámolót. A beszámolónak nincs a 2010. évi gazdálkodásról szóló jelentés fejezete, vagy ilyen megnevezésű szerkezeti része. A határozat alapján nem azonosítható, hogy a javaslat egyező-e azzal a beszámolóval, aminek tervezetét a meghívó tartalmazza. A határozat tartalma nem azonosítható, ezért érvényes sem lehet. A beszámoló 1.5. pontjához kapcsolódóan utaltak arra, hogy a közgyűlés hatáskörébe tartozik a Szervezeti és Működési Szabályzat (SZMSZ) a jóváhagyása, ebből következően a szövetkezetnek az SZMSZ szerint kell működnie, ennek megsértése az alapszabály megsértését is jelenti. A közgyűlés elé csak olyan beszámolót lehet szabályosan előterjeszteni, aminek tartalmi és formai kellékei összhangban állnak a közgyűlés által jóváhagyott SZMSZ rendelkezéseivel. Az SZMSZ 2.11. pontja szerint az éves beszámoló közgyűlésre az előző éves költségvetéssel azonos szerkezetű beszámolót kell készíteni. A 2010. évi gazdálkodásról szóló beszámoló sérti ezen rendelkezést, mert annak 1.5. pontja nem tartalmazza a folyószámlák adatait és egyenlegét olyan módon, ahogyan azt az előző éves beszámoló, ahol látható volt, hogy az alperes melyik banknál milyen egyenleggel rendelkezett. A beszámolóból az sem tudható meg, hogy mi lett a 2009. évi gazdálkodásról szóló beszámolóban felsorolt befektetési jegy, lakástakarék-pénztár számla és kötvények sorsa. A határozat tehát azért sem fogadható el, mert a beszámolóból nem tűnik ki, hogy az alperes milyen számlákkal, alszámlákkal rendelkezik, és melyiken milyen összegek vannak elhelyezve. A beszámolóban alkalmazott technika, vagyis csupán a főszámok ismertetése a megismerésre nem alkalmas. A határozatot az alapszabály III. fejezetének közgyűlés hatásköréről rendelkező 1. pontjába és a 2004. évi CXV. törvény 45. § (1) bekezdésébe ütközőnek is találták. 2014. június 6-án arra is hivatkoztak, hogy a számviteli törvényt kell alkalmazni, a szervezet valós gazdasági helyzetének kell látszódnia, ez pedig a támadott 1/2011. számú határozatból nem látszik. A határozat szövege „jelentést” fogalmaz meg, míg a meghívóban jelentés nem szerepel. Állították továbbá, hogy a határozat nem végrehajtható, mivel nem lehet tudni, hogy mi a pontos tartalma.

Alperes a kereset elutasítását kérte. Vitatta II. r. felperes keresetösségi jogát. Előadta, hogy a közgyűlési jegyzőkönyvből megállapíthatóan a szóbeli kiegészítés kizárólag a meghívóhoz mellékelt írásbeli beszámoló további részletezése volt. Erre azon okból került sor, mivel az új vezetőség el kívánt térni a korábbi gyakorlattól, miszerint az összes tag részére kiküldésre kerülő anyag minden részletet tartalmazzon. A szóbeli kiegészítés az írásbeli beszámólótól eltérő információkat nem tartalmazott. A jogszabályi előírás szerint a közgyűlésnek csak a mérleget kell elfogadnia, a beszámoló részletezéssel történő megírása és szóbeli kiegészítése a vezetőség által vállalt többletkötelezettség. Hangsúlyozta, hogy a 2010-es évi beszámoló szerkezete az előző évi beszámolóéval alapvetően azonos, a különbségek csak a nem nyilvános adatok hiányából erednek. A II. r. felperes a közgyűlésen jelen volt, feltehetette volna azokat a kérdéseket, amelyek a hiányzó adatokra vonatkoznak, azokat a levezető elnök meg is válaszolta volna.

Az elsőfokú bíróság 2014. október 17-én kelt 28.G.42.782/2013/14. számú ítéletével a kereseteket elutasította. Kötelezte a felpereseket az alperesnek 19.050 forint perköltség egyetemleges megfizetésére. Rendelkezett a felek ezt meghaladó költségeik maguk általi viseléséről. Az ítélet indokolásában úgy foglalt állást, hogy a II. r. felperes az alperesi lakásszövetkezethez tartozó ingatlanra ingatlannyilvántartásba bejegyzett használati jog jogosultja holtig tartó haszonélvezeti joggal, ezért keresetösségi joggal rendelkezik. Rögzítette, hogy az írásbeli, meghívóval együtt közölt beszámoló szerkezetileg ugyanazokat az adattípusokat, táblázatokat tartalmazza, azonos szerkezetben a korábbi évvel, még az oldalszámozás tördelése is megegyezik. Így a főbb fejezet címei is azonosak. A szerkezet mindenben megfelel a felperes által becsatolt 2009. évi gazdálkodásra vonatkozó írásbeli beszámoló szerkezetének. Eltérés a különböző évek gazdálkodási adatainak eltéréseiből ered. Továbbá a szerkezetet nem érintő eltérés, hogy a perbeli meghívóhoz mellékelt írásbeli beszámoló 1.5. pontjában egyedileg nem került megjelölésre a folyószámlák, illetőleg kötvényeket vezető pénzügyi intézetek neve, illetőleg annak fajtája, azonban ezeknek a 2010. január 1-jei nyitóegyenleg és a 2010. december 31-i záróegyenleg számszerű összesített adatát tartalmazza. Továbbá ezek az adatok benne foglaltatnak a beszámolóhoz tartozó további táblázatok megfelelő helyein, ahol számszerűen feltüntetésre kerültek, ugyanúgy ahogyan az összevetés alapjául szolgáló írásbeli beszámolóban is. Az egyes főcímekhez tartozó táblázatok alatt pedig mindkét évben gyakorlatilag ugyanazon szempontok szerinti „indokolás” is fellelhető. Megállapította, hogy a II. r. felperes az 1/2011. számú közgyűlési határozatra „nem” szavazatot adott le, e határozat vonatkozásában a beszámoló szóbeli kiegészítését nem kérte, a perben hiányolt adatokra vonatkozóan a közgyűlésen kérdést nem tett fel.

Rámutatott, hogy az előző évihez azonos szerkezetű a beszámoló vonatkozásában az SZMSZ 2.11. §-a írja elő. A felperesek a keresetlevelük tartalma szerint a határozat ezen rendelkezésbe ütközését állították. A korábbi írásbeli beszámólót a perbelivel összevetve megállapította a teljesen azonos szerkezetet. Az 5.1. pont (helyesen 1.5. pont) tartalmazza az összességű adatokat, mind a nyitó, mind a záró egyenlegi forint értéket. Arra az álláspontra helyezkedett, hogy a szerkezeti eltérést ez nem érinti, a taggyűlési jegyzőkönyv szerint lehetőség volt szóbeli kiegészítésre, kérdések feltételére. A II. r. felperes kérdést nem terjesztett elő arra vonatkozóan, hogy pontos taxatív felsorolás álljon rendelkezésére. Ezt követően idézte a felperesek által a határozat hatályon kívül helyezésének alapjául megjelölt jogszabályhelyeket és alapszabályi rendelkezéseket, majd megállapította, hogy ezek a támadott határozat érvénytelensége tárgyában tartalmat nem hordoznak, ezek vonatkozásában olyan jogszabálysérelem, illetve alapszabály-sérelem nem történt, amely összefüggésbe hozható lenne a támadott határozat bírósági felülvizsgálatával. Így a bankszámla szerződés jogszabályi definíciója, a vezető tisztségviselők visszahívhatósága, az alperes szerveinek működési rendje, illetőleg célja a per eldöntése szempontjából - ezekre irányuló tényeladatok hiányában - jogi relevanciával nem bírhat. Rámutatott, hogy a meghívóban foglalt első pontot az

1/2011. számú alperesi közgyűlési határozat kimerítette. Mindezekre figyelemmel a kereset elutasításának volt helye.

Az ítélettel szemben a felperesek fellebbeztek. Az ítélet megváltoztatását, az 1/2011. számú közgyűlési határozat hatályon kívül helyezését kérték. Előadták, hogy a 2013. december 10-én kelt beadványukban megjelölték, hogy a határozat sérti az alperes alapszabálya, SZMSZ-e és a lakásszövetkezetekről szóló 2004. évi CXV. törvény rendelkezéseit, ezt mindenben fenntartották. Kiemelték, hogy hivatkozásaik lényege, hogy az alperesnek az SZMSZ 2.11. pontja alapján az előző évi éves költségvetéssel azonos szerkezetű beszámolót kellett volna készítenie. A lényeges eltérés a 2010. évi beszámoló és az előző évi között abban áll, hogy a 2009. évi az 1.5. pont alatt tájékoztatást ad a 2009. január 1-jei nyitóegyenleg és a 2009. december 31-i záróegyenleg összegéről és tartalmazza azt, hogy a főösszegek milyen tételekből állnak össze. Ez a rész a perbeli határozat alapjául szolgáló beszámolóból teljesen hiányzik, az 1.5. pont alatti táblázat kizárólag a főösszegeket tartalmazza. Ennek oka, hogy az elnök a felügyelőbizottsággal úgy döntött, hogy a beszámolók tartalmát néhány területen szűkítve adják meg a pénzügyi adatokra való tekintettel, mert a beszámoló illetéktelenekhez is eljuthat. Erre azonban nincs hatáskörük, mert ez az SZMSZ felülrírását, a közgyűlés hatáskörének elvonását jelenti.

Sérelmezték az ítéletet azon okból is, hogy könnyen kialakulhat az a gyakorlat, hogy a jövőbeni beszámolók egyre több részükben szűkített tartalommal készülnek, és az alperes a jövőben már a szűkített tartalom mellett nyugodtan hivatkozhat arra, hogy a beszámoló szerkezete megfelel az előző évinek, ahogyan azt az SZMSZ előírja.

Állították, hogy érdekük fűződik annak megismeréséhez, hogy a pénzükkkel a szövetkezet hogyan gazdálkodik. A beszámoló arra szolgál, hogy a lakásszövetkezet éves gazdálkodása áttekinthető és ellenőrizhető legyen. Az egyes szerkezeti elemek nem foszthatók meg az oda tartozó és évek óta bevezetett és megjelenített információktól, adatoktól. Téves a bíróság álláspontja, amikor a problémát leszűkíti adattípusokra. Adattípusnak kell tekinteni a pénztárra, a befektetésre vonatkozó adatokat is, mégpedig olyanoknak, amelyek a gazdálkodás körébe esnek, és amelyek megismerését törvény biztosítja. A beszámoló hiányosságát kezdettől fogva hangoztatták, már a 2011. június 17-én beadott keresetlevélben is.

A határozat azért sem megfelelő, mert a jegyzőkönyv szerint a közgyűlés a jelentést és ennek szóbeli kiegészítését fogadta el. A szóbeli kiegészítés tartalma a jegyzőkönyv alapján meghatározhatatlan. A jegyzőkönyvben szerkezetileg nincs elkülönítve olyan rész, amiről megállapítható lenne, hogy mi minősül szóbeli kiegészítésnek, mert folytatólagosan tartalmazza a hozzászólásokat, vitát. Az elnök is csak a beszámoló főösszegeit említi, mást nem.

Az ítélet tehát azért sérti jogait, mert legalizálja az alperes azon eljárását, hogy a gazdálkodásra vonatkozó adatokat homályos és nem körülhatárolt feltételezés alapján elhallgatja. Az elsőfokú bíróság elfogadhatónak ítélt egy olyan határozatot, aminek tartalma nem rekonstruálható a szóbeli kiegészítés megállapíthatatlansága okán. Ezzel sérti a 2004. évi CXV. törvény 18. § (5) bekezdés e) pontját, ugyanis e jogszabályhely alapján határozaton csak érthető és tartalmában egzakt módon megfogalmazott határozatot lehet és kell érteni. Az alperes gazdálkodása forrásainak eltakarása sérti az Lsztv. 45. § (1) bekezdését, nem lehet tudni, hogy a beszámoló 1.5. pont alatt meghatározott főszámok milyen forrásból állnak össze. Az alperes megsértette a szövetkezeti alapszabály III. fejezet 1.1. pontját a közgyűlés hatáskörét illetően, mert a közgyűlés hatáskörébe tartozik az SZMSZ jóváhagyása (n) pont). A beszámolót úgy kell elkészíteni, ahogyan azt az SZMSZ tartalmazza a kialakult gyakorlat szerinti tartalmakkal. Az SZMSZ szabályainak negligálása hatáskörrelvonás okán az alapszabály megsértését is jelenti.

A fellebbezések az alábbiakra tekintettel megalapozatlanok.

A lakásszövetkezetek működésére, a szervei által hozott határozat bírósági felülvizsgálatára a lakásszövetkezetekről szóló 2004. évi CXV. törvény (Lsztv.) tartalmaz rendelkezést.

A 4. § (1) bekezdése szerint az alapszabály a lakásszövetkezet szervezetének, működésének és gazdálkodásának alapokmánya, tartalmát a lakásszövetkezet tagsága a lakásszövetkezet céljait és adottságait figyelembe véve állapítja meg.

A 15. § (1) bekezdés értelmében a közgyűlés hatáskörébe tartozik az alapszabály megállapítása és módosítása (a) pont), a beszámoló és a tárgyévi költségvetés (költség-előirányzat) elfogadása, döntés az adózott eredmény felhasználásáról, illetőleg a veszteség fedezetének forrásáról, szükség esetén a pótbefizetés elrendeléséről (e) pont), mindaz, amit az alapszabály a közgyűlés hatáskörébe utal (k) pont).

Az Lsztv. 2011. július 27-ig hatályban volt, de jelen ügyben még alkalmazandó 9. § (1) bekezdése úgy rendelkezett, hogy a lakásszövetkezet bármely tagja és nem tag tulajdonosa, illetőleg állandó (időleges) használati jog jogosultja kérheti a bíróságtól a lakásszövetkezet, illetőleg annak szervei által hozott olyan határozat felülvizsgálatát, amely az Lsztv. rendelkezéseibe, más jogszabályba vagy az alapszabályba ütközik.

A (2) bekezdése szerint a jogsértő határozat felülvizsgálatára irányuló keresetet a határozat közlésétől számított hatvannapos jogvesztő határidő alatt kellett megindítani.

(Az Lsztv. 2011. július 28-tól hatályos, és az ezt követően induló eljárásokban alkalmazandó 9. § (1) bekezdése szerint a lakásszövetkezet bármely tagja és nem tag tulajdonosa, továbbá az állandó (időleges) használati jog jogosultja keresettel kérheti a bíróságtól a lakásszövetkezet vagy bármely szerve által hozott olyan határozat hatályon kívül helyezését, amely jogszabályba, a lakásszövetkezet alapszabályába vagy más belső szabályzatába ütközik.)

Az idézett rendelkezésekből lesűrhető, hogy a lakásszövetkezet a tagjai önkormányzásán alapuló szervezet, az önkormányzás az alapszabály rendelkezései és a közgyűlés határozatai keretei között, a többségi akarati elv útján valósul meg, ezt irányadónak kell tekinteni a beszámolóról történő döntéshozatal során is. Az Lsztv. 2011. július 27-ig hatályos, és ezt megelőzően indult eljárásokban alkalmazandó 9. § (1) bekezdése értelmében a lakásszövetkezet szervei által hozott határozatok bírósági felülvizsgálata iránti per kizárólag a sérelmezett határozat Lsztv. rendelkezéseibe, más jogszabályba vagy az alapszabályba ütközésére hivatkozással volt indítható. Kereset tehát nem volt előterjeszthető a határozat lakásszövetkezet alapszabályon kívüli más szabályzatba ütközése miatt. Az Lsztv. 2011. július 28-tól hatályos 9. § (1) bekezdése szerint van csupán lehetőség arra, hogy az arra jogosultak a lakásszövetkezet alapszabályba és más belső szabályzatába ütköző határozat felülvizsgálatát kérjék.

Az Lsztv. 2011. július 27-ig hatályos 9. § (1) bekezdésében foglalt, a lakásszövetkezeti határozatok felülvizsgálata iránti per megindítására írt határidő jogvesztő jellegére figyelemmel pedig a perben kizárólag az ezen határidőn belül előterjesztett, megjelölt okok, indokok vizsgálhatók, vehetők figyelembe. Az ezzel ellentétes értelmezés, a jogvesztő határidő meg nem engedett kiterjesztését idézné elő, működési bizonytalanságot eredményezhetne.

Az adott ügyben az Lsztv. 9. § (2) bekezdése értelmében a 2011. április 19-i közgyűlési határozatok tekintetében a jogvesztő perindítási határidő 2011. június 28-án telt le. A felperesek keresetükben ezen határidőn belül lényegében a Szervezeti és Működési Szabályzat (SZMSZ) 2.11. pontjának sérelmére hivatkoztak, amikor azt kifogásolták, hogy a 2010. évi beszámoló a korábbi éves

beszámolóval nem azonos szerkezetű, ennek keretén belül pedig az 1.5. pontban feltüntetett folyószámlák összesített egyenlege részletezését hiányolták.

Ezen kereseti indokolásukat a későbbiekben kiegészítették azzal, hogy megjelölték azt is, hogy a határozat mely jogszabályi rendelkezésbe, valamint az alapszabály mely rendelkezéseibe ütközik.

A fent írtakra figyelemmel a perben kizárólag a jogvesztő határidőben előadott indokok voltak vizsgálандóak, így az ezt követően előadott indokokat figyelmen kívül kellett hagyni.

A fent kifejtettekből az is következik, hogy a perbeli - 2011. július 28-át megelőzően - előterjesztett kereset az SZMSZ sérelme okán nem lehet megalapozott, tekintve, hogy az 1/2011. számú határozat azon okból, hogy az az alapszabályon kívüli más belső szabályzatba ütközik, eredményesen nem volt támadható.

Arra nézve, hogy az éves beszámolót milyen szerkezetben, tartalommal szükséges elkészíteni, az alapszabály és a felperesek által megjelölt jogszabályok sem tartalmazznak rendelkezéseket, tehát nem volt megállapítható, hogy azzal, hogy a 2010. évi beszámoló csupán a folyószámlák összesített egyenlegét tartalmazta, a határozat az alapszabály, az Lsztv. vagy más jogszabály rendelkezéseibe ütközött.

Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a jogsértés alapjául megjelölt jogszabályi, alapszabályi rendelkezések a sérelmezett határozat tekintetében tartalmat nem hordoznak, a határozat tartalmára vonatkozóan szabályozást nem tartalmazznak.

Mindezek alapján az 1/2011. számú közgyűlési határozat jogsértő, alapszabálysértő voltának hiányát kellett megállapítani a jogvesztő határidőben előadott, és a fellebbezésben is hangsúlyozott - beszámoló szűkített tartalommal történt elkészítése - okból.

Az elsőfokú bíróság ezért helytállóan utasította el a keresetet.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az eredménytelenül fellebbező felpereseket az alperes 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése, valamint 4/A. §-a alkalmazásával megállapított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltsége egyetemleges megfizetésére.

Budapest, 2015. július 1.

. Gál Judit s.k.
a tanács elnöke

Dr. Rutkai Éva s.k.
előadó bíró

. Molnár József s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

Oláhné Sárközi Veronika
bíróági ügyintéző